

și slavist de renume internațional, ca și predecesorul său Ioan Bogdan¹. În cadrul larg al problemelor de slavistică pe care le trata la cursuri și în lucrările științifice, E. Petrovici a acordat o atenție deosebită și limbii ruse, pentru care a publicat un util manual: *Texte rusești pentru începători, urmate de un glosar, cu transcrierea fonetică și indicația accentului* (Sibiu, 1944, pe copertă 1945). Fiind unul din primii propagandiști ai limbii ruse și ai lingvisticii ruse și sovietice în România, după 1944, Emil Petrovici a consacrat acestora mai multe articole și studii, dintre care cităm: *Marea limbă a marelui popor rus* (1947), o serie de articole consacrate lingvisticii sovietice, precum și studii de fonetică și fonologie slavă și slavo-română, în care folosește pe larg datele limbii ruse². Fondator, împreună cu alți rușiști și slaviști români, al Asociației Slaviștilor din Republica Socialistă România (1956), Emil Petrovici a avut o contribuție însemnată la dezvoltarea învățămîntului universitar în domeniul filologiei slave și ruse în România după insurecția armată din 23 August 1944 și angajarea țării noastre pe drumul construcției socialiste.

În noile condiții create de revoluția socialistă, învățămîntul limbii ruse s-a extins după 1948 în licee și școala generală (clasele V—VIII)³, înființându-se la patru universități (la cele menționate mai sus, în 1949, și la cea din Timișoara, în 1962) secții de limba rusă, cu catedre speciale, pentru pregătirea profesorilor de limba rusă și a cadrelor de traducători și de cercetători științifici în domeniul limbii și literaturii ruse. Din 1963, în cadrul Universității din București funcționează Institutul de limbi și literaturi străine, cu trei facultăți, dintre care una de limbi slave, creată pe baza fostului Institut pedagogic „Maxim Gorki” (1948—1963) și a secțiilor de limba rusă și de limbi slave ale fostei Facultăți de filologie. Facultatea are două secții — limba și literatura rusă și limbi și literaturi slave (ucraineană, polonă, cehă, slovacă, bulgară și sîrbocroată). Dintre institutele de cercetări ale Academiei, Institutul de lingvistică din București are și un sector de slavistică, în cadrul căruia se fac cercetări asupra limbii și graiurilor ruse și asupra altor limbi și graiuri slave. Cercetătorii rușiști își desfășoară, de asemenea, activitatea și în alte institute de lingvistică și istorie literară ale Academiei (București, Cluj, Iași), în institute ale Ministerului Învățămîntului și în institutele de învățămînt superior, unde rusa se predă ca limbă modernă facultativă⁴, alături de franceză, engleză, germană și spaniolă.

Lăsînd la o parte numeroasele ediții de manuale de limba rusă publicate în țara noastră, începînd cu 1948, pentru clasele V—XII și pentru facultățile nefilologice, manuale a căror calitate a crescut simțitor în ultimii ani, precum și o serie de articole și studii de metodică predării limbii ruse, tipărite în diverse

¹ Vezi: I. Pătruț, *Slavistica*, în *Universitatea „V. Babeș” — Cluj*. Studiu monografic, Cluj, 1957, p. 116—119, 173—177; Idem, *Academicianul Emil Petrovici*, Rsl, IV, 1960, p. 35—39; G. Mihăilă, *Emil Petrovici*, RRL, XIII, 1968, nr. 6, p. 553—559.

² Vezi bibliografia lucrărilor sale în CL, III. Supliment, 1958, p. 565—574, RRL, XIII, 1968, nr. 6, p. 561—566 și Rsl, p. 18—19.

³ Recent, limba rusă, ca și alte limbi străine, s-a introdus experimental, în unele școli, din cl. III.

⁴ La Facultatea de comerț exterior de la Academia de Studii Economice este unul din obiectele de bază.